

17 Φεβρουαρίου 2022

Ζήνα Λυσάνδρου-Παναγίδα: Πού είναι η Λύση; Κοντά στο Πέρα Χωριό;

/ Ορθοδοξία· Διεθνές Πρακτορείο Εκκλησιαστικών Ειδήσεων

Της Ζήνας Λυσάνδρου-Παναγίδη, Δημάρχου Λευκονοίκου

Αυτή την ερώτηση την άκουσα από μια συμπαθέστατη και γλυκύτατη κοπελίτσα 23 χρόνων. Δεν φταίει το κορίτσι. Εμείς όλοι οι μεγάλοι φταίμε. Δεν είχε ακούσει για τη Λύση. Τη γενέτειρα του Αυξεντίου. Για μας αυτό είναι αδιανόητο. Αν σήμερα που ακόμη ζούμε όσοι γεννηθήκαμε και περάσαμε τα χρόνια της εφηβείας μας, τα πιο όμορφα μας χρόνια στον ευλογημένο τόπο μας, αν σήμερα οι νέοι μας δεν ξέρουν αυτά τα «καρτερικά ελληνικά ονόματα», πώς περιμένουμε σε λίγα χρόνια που θα έχουμε φύγει όλοι και όλες που έχουμε βιώματα και πάθος με τη γη μας, να θυμάται κανένας τους τόπους μας;

Τον τόπο μας να λυπηθούμε. Την άμοιρη γη μας που στενάζει κάτω από την μπότα του κατακτητή. Ο τόπος μας, η Κύπρος μας, όπως συνήθιζα να λέω στους μαθητές μου στο Λύκειο Λατσιών, δεν εκτείνεται από τα Λατσιά ως την Πάφο! Τι να σου κάνουν κι αυτά τα παιδιά, αφού αυτήν την Κύπρο ξέρουν! Κάθε φορά που βρισκόμουν σε τάξη, σε όροφο κυρίως, που έβλεπε στον Πενταδάκτυλο, πάντα αναρωτιόμουν, ατενίζοντάς τον, αν βρέχει και πού βρέχει στη γη μας. Κι άμα έβρεχε στη Μεσαορία μας χαιρόμουν, σαν τότε που ερχόταν ο ποταμός μας, ο Κρυός, για να δροσίσει τη διψασμένη πεδιάδα μας. [\(περισσότερα...\)](#)